

petit Lutherum, Philippum, & alios pios & sinceros Ecclesie doctores in his terris, & alibi, & suam malitiam & cruentum animum detegit atq; prodit, sed opus est testimonijs sacrae scripturae, & veritatis amore, & gloriae Dei ac salutis piorum cura atq; studio. Si Episcopi, inquit Lutherus, concederent libertatem & usum doctrinae caelestis veritatis, secundum expositionem confessionis editae, retinerent sua bona, suamq; dioecesim nostra pace, quemadmodum Valerius Episcopus Hipponensis non idoneus ad concionandum, substituit Augustinum, qui suo loco haberet conciones. Quid quaeso dici largius, quid concedi amplius debet aut potest? Et paucis hisce, res sane magnas comprehendimus, de quibus alias copiosius forte differendum erit, addita solummodo hac commonefactione, uniuersum illud, quod per nos postulatur, aliud esse nihil, nisi Verbi diuini integritatem & dignitatem, concedendam nobis ab aduersarijs, & consistentem in his: primo, quod Christus solus & vnus sit redemptor, iustificator, mediator & saluator noster, merito suae obedientiae & passionis, absq; nostris & omnium aliarum creaturarum operibus, additamentis, sanctimonijs & meritis, & quod haec Christi beneficia per solam fidem, quae ex Verbo Dei audito & lecto a Spiritu sancto donatur, efficitur, & retinetur, nobis applicentur, & approprientur: secundo, quod solus inuocandus sit is, qui est omnipotens

H 5

& κατ-